

sultne, og naar de saa kom og sagde: Sælg os noget Brød og Smør, ja saa vare vi jo ikke vant til at sælge den Slags Ting, ligesom det ogsaa er os imod at gøre det, saa gav vi, saa længe vi havde og gjorde Udvej for noget mere. Og saa har man Officererne. Ja, der skulde heller ikke gøres nogen Anstalter i den Henseende. Men vi ere jo i Virkeligheden gæstfri ude paa Landet, det tør jeg nok sige uden at rose os selv. Men hvordan saa det ikke ud Dagen efter, naar de vare trukne ud der fra, ja vore Stuer havde akkurat Udseende af makadamiserede Landeveje paa Grund af de uheldige Vejforhold med Pløre og Snavs. Der skulde jo blandt andet skrives, og det var slet ikke saa helt ualmindeligt at finde Blækklatter paa Gulvet og andre Steder, hvor man nødig vil have dem, endog i den bedste Stue; vi have jo allesammen et Par Stuer, som vi holde lidt bedre, dem maa vi jo smække op paa vid Gab ved saadanne Lejligheder, og det er heller ikke morsomt. At faa 1 eller 2 er endda ikke saa slemt, men at have en 6—7 Stykker er jo ikke saa rart. Og saa have vi ude omkring i Husene hele Soldatermandskabet, som putter sig hen, hvor de kunne. De krybe op paa Stænge og Loft, de lægge sig i Krybber og Grebninger — det sidste Sted er der ikke saa heldigt at ligge —, men i hvert Fald søge de op paa Lofterne. Og hvordan ser saa det gode Skærefoder ud, som man har sat op, og som man har tænkt, at Hestene skulde gasse sig med? Det ligner noget nær gammelt Sengehalm, naar vi have haft Soldaterne saadan en 8 Dagstid. Hele Huset staa aabent, der er ikke andet at gøre, det er ikke til at passe paa, og saa faar man det saadan lavet til. Det have vi nu faaet der nede saa tidt og mange Gange, at vi, som sagt, ere paa Veje til at blive kede af det; men nu skal der jo snart en Undersøgelse i Gang med Hensyn til Mandskabet, og jeg er sikker paa, at man da vil høre alle Parter, baade Officerer og Mandskab — for ikke at holde sig til Rapporterne alene —, og ogsaa vil søge at faa Indtrykket af, hvad Beboerne synes om Sagen. Jeg vil derfor henstille til Krigsministeren, at man forhører sig hos Beboerne, hvad de i Virkeligheden synes om Kantonnementsøvelserne. Man bør da tage os i Midtsjælland med, og saa vil man maaske faa at høre, at vi synes ikke saa godt om dem, og at vi fremfor alt ønske at blive fri for Kantonnementsøvelser hos os. Lad dem saa blive forlagte andre Steder hen, det er jo en Byrde,

der bør fordeles saa meget over Landet som muligt, saaledes at den ikke kommer til at hvile specielt paa en bestemt Egn, som det nu i en Del Aar har været Tilfældet hen over Midtsjælland.

Christian Rasmussen: Der er, ved denne Finanslovbehandling fra en Del af Tingets ærede Medlemmer og særlig fra det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) faldet Udtalelser om vort Fiskeri, som i høj Grad have glædet mig, og det naturligtvis saa meget mere, som det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem fra Bornholm, omtrent Ord til andet er, hvad jeg gentagne Gange tidligere har fremsat her i Tinget, og ligeledes hvad den tidligere Folketingsmand fra Thisted gentagne Gange har udtalt. Det ærede Medlems Udtalelser gik jo ud paa, at man skulde søge at faa fremmet vort Fiskeri, og det vilde sikkert være heldigt, om man kunde det. Andre ærede Medlemmer have senere udtalt det samme, om end lidt mere afdæmpet. Der synes altsaa nu inden for Flertallet her i Salen at være vaagnet betydelig Interesse for denne vor mest stiftmoderlig behandlede Næringsvej. Det har jo været saaledes tidligere, at naar jeg har talt om denne Sag og talt om, at der burde gøres noget alvorligt fra Statens Side for at fremme Fiskeriet, saa er jeg i Almindelighed bleven mødt med et Skuldertræk. Nu er det altsaa saaledes, at der synes at være kommet Interesse op hos Flertallet for denne Sag, og man maa saa blot haabe, at de Udtalelser, der her ere faldne, maa kunne paaregne Interesse ogsaa hos Regeringen. Thi det er, som det blev nævnt baade af det ærede Medlem fra Bornholm og af flere andre ærede Medlemmer, en overordentlig vigtig Sag, der her er talt om, og jeg vil haabe, at det, der bliver gjort i Fremtiden, ikke bliver det samme som tidligere, nemlig nogle smukke Talemaader og saa i Ny og Næ nogle Bevillinger paa et eller flere Tusinde Kr. til Fiskerne, men fuldstændig uden Plan. Jeg vil haabe, at de Udtalelser, der ere faldne, maa bevirke, at Regeringen meget nøje til Undersøgelse tager Spørgsmaalet op om, hvad der kan gøres for at fremme vort Fiskeri, og at man lader sagkyndige undersøge Forholdene og lægge en virkelig Plan for, hvorledes man bør gaa frem paa dette Omraade, og hvad der skal gøres for, at vort Fiskeri kan blive fremmet.

Der trænges naturligvis først og frem-